

عزم ملی برای توسعه‌ی روزافزون میادین مشترک غرب کارون

جمله امکانات مورد توجه منطقه است؛ وجود این نیروگاه سبب شده توقف در تولید از این میدان تنها در زمان انجام تعمیرات اساسی (هر ۴ سال یک‌بار) اتفاق بیفتد. اتفاق کنترل (CPF) مجموعه‌ی آزادگان شمالی قلب واحد اصلی این میدان است و در این اتفاق تمام چاه‌ها به‌دقت کنترل می‌شوند و هر زمان که لازم باشد اطلاعات مربوطه بازبینی می‌شود. این اتفاق کنترل با آخرین فن‌آوری موجود در دنیا ساخته شده که ما را در این زمینه به خود کفایی رسانده است.

برجام و کاهش هزینه‌های حفاری در غرب کارون

از شهریور امسال برداشت نفت از میدان نفتی آزادگان جنوبی به‌صورت پلکانی از ۳۰ هزار بشکه آغاز و به‌مرور به ۶۰ هزار بشکه در روز می‌رسد. با اجرای کامل برنامه‌ی افزایش تولید زود هنگام از میدان آزادگان جنوبی ظرفیت برداشت به بیش از ۱۱۰ هزار بشکه در روز می‌رسد. از سال ۹۳ و بعد از خلع ید شرکت چینی CNPCI تاکنون، افزون بر ۲۷۰ هزار متر حفاری انجام شده است. همچنین بر اساس برنامه‌ریزی‌ها ۱۸۵ حلقه چاه در این میدان حفاری می‌شود که تاکنون ۳۸ حلقه چاه آماده گردیده و در مجموع ۱۳۲ حلقه چاه تعیین تکلیف شده است. ۵۳ حلقه چاه باقیمانده نیز بر اساس برنامه در حال مناقصه هستند.

در سال ۹۳ که مناقصه‌های حفاری چاه‌های آزادگان جنوبی آغاز شد برای هر حلقه چاه ۱۲/۵ میلیون دلار هزینه شد. در حالی که هم‌اکنون این

۶ درصد، نفت قابل برداشت آن ۳۳۰ میلیون بشکه برآورد شده است. انجام ۴۹ میلیون نفرساعت کار بدون حادثه در اجرای طرح توسعه‌ی این میدان از موارد قابل توجه در روند توسعه‌ی آنست. آن‌گونه که کرامت بهبهانی، مجری طرح آزادگان شمالی بیان کرده در حفاری چاه‌های تولیدی این منطقه تلاش شده کمترین آسیب به محیط زیست وارد شود و بر اساس اهداف توسعه‌ی فاز نخست باید ۸۵ حلقه چاه در این میدان حفاری شود که بدین منظور ۲۱ بستر چاه تعریف شد و برای هر بستر به فراخور مخزن ۲-۶ حلقه چاه حفاری شد.

تعهد تولید فاز نخست میدان نفتی آزادگان شمالی ۷۵ هزار بشکه اعلام شده؛ این در حالی است که توان تولید، بیشتر از این میزان (حدود ۸۲ هزار و ۵۰۰ بشکه) است. نیروگاه اختصاصی میدان آزادگان شمالی نیز از

میادین مشترک غرب کارون به‌عنوان یکی از مهم‌ترین بخش‌های ضروری توسعه در صنعت نفت همواره مورد توجه مسئولان بوده و در هفته‌ی اول مرداد ماه اصحاب رسانه برای اطلاع از آخرین روند توسعه‌ی این میادین عازم خوزستان شدند. در این بازدید یک‌روزه روند پیشرفت پروژه‌های تولید نفت از این میادین بررسی و واکاوی شد.

اما در حال حاضر در میدان آزادگان شمالی، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین میادین مشترک نفتی، به‌طور میانگین روزانه ۷۳ هزار بشکه نفت و ۳۹ میلیون فوت مکعب گاز برداشت می‌شود. طبق گفته‌ی مجری طرح توسعه‌ی این میدان در شرکت متن، تولید و صادرات بیش از ۵ میلیون بشکه نفت طی یک‌صد روز از این میدان مشترک محقق شده است. مقدار نفت در جای میدان آزادگان شمالی معادل ۶/۵ میلیارد بشکه نفت است که با احتساب ضریب بازیافت

خلیج فارس میزبان سکوی فاز-۲۱ پارس جنوبی

با اتمام عملیات ساخت و انتقال سازه‌ی دریایی ۲۷۰۰ تنی فاز-۲۱ پارس جنوبی که در شمار طرح‌های اولویت‌دار این میدان مشترک گازی قرار دارد، عملیات نصب این سکو با حضور مجری طرح توسعه و پیمانکار این بخش از پروژه جمعه ۹ مرداد ۹۵ با موفقیت به‌انجام رسید. در راستای تسریع در بهره‌برداری به‌موقع از منابع گازی میدان مشترک پارس جنوبی، سکوی فاز-۲۱ پارس جنوبی توسط متخصصان داخلی کشورمان در موقعیت چاه‌های این فاز نصب شد.

این سکوی فرآیندی که با هدف برداشت گاز از ذخایر مخزنی این حوزه به‌مقدار یک میلیارد فوت مکعب طراحی شده توسط جرثقیل ۵۰۰۰ تنی دریایی فوق‌مدرن ایرانی نصب شده است. تمامی عملیات مربوط به ساخت، بارگیری، حمل و نصب این سازه‌ی عظیم دریایی با تکیه بر تخصص و دانش نیروهای داخلی انجام شده که این دستاورد نسبت به ادوار نخست توسعه‌ی طرح‌های پارس جنوبی نمونه‌ای از توانمندی و قابلیت‌های فنی و

مخزن، مقدار نفت درجای میدان بر اساس محتمل‌ترین حالت بالغ بر ۳۱ میلیارد بشکه برآورد شده است.

تولید روزانه‌ی نفت از میادین مشترک غرب کارون به ۳۱۵ هزار بشکه می‌رسد

امسال تولید روزانه‌ی نفت از مجموع میادین مشترک غرب کارون به حدود ۳۱۵ هزار بشکه در روز می‌رسد. هم‌اکنون افزون بر ۱۷۰ هزار بشکه نفت از میادین یادآوران و آزادگان شمالی و ۵۰ هزار بشکه نفت از آزادگان جنوبی برداشت می‌شود که با احتساب افزایش برداشت از یاران شمالی به ۳۰ هزار بشکه در روز تا پایان شهریور ماه امسال و افزایش برداشت ۶۰ هزار بشکه‌ای آزادگان جنوبی تا پایان سال، تولید روزانه‌ی نفت از میادین مشترک غرب کارون به حدود ۳۱۵ هزار بشکه در روز می‌رسد.

با این وضعیت تا سه ماه آینده با افزایش تولید از میادین یاران شمالی و آزادگان جنوبی، تولید نفت ایران و عراق برابر می‌شود. لازم به‌ذکر است که تمامی تولیدات نفت میادین مشترک غرب کارون صادر می‌شود.

رقم به ۵/۷ میلیون دلار کاهش یافته که ناشی از تأثیرات مثبت برجام و تحولات اخیر است.

میدان نفتی یاران شمالی ۹۹۸ میلیون بشکه نفت درجا دارد که ۵۲/۴۸ میلیون بشکه‌ی آن قابل برداشت است. در این طرح ۱۸ حلقه چاه تولیدی، یک حلقه چاه تعمیری و یک حلقه چاه ارزیابی-تولیدی حفر شده است.

مجری طرح توسعه‌ی یاران شمالی از پیشرفت ۸۹ درصدی این طرح خبر داده و اعلام کرده تا پایان شهریور ماه امسال برداشت روزانه ۳۰ هزار بشکه نفت از این میدان محقق می‌شود. همچنین بخش گازی این طرح توسعه پیشرفت ۷۰ درصدی دارد و با اتمام این بخش گازی ۱۲ میلیون فوت مکعب گاز تولید می‌شود. عملیات حفاری در طرح توسعه‌ی میدان یاران شمالی تماماً با استفاده از توان داخلی انجام شده است. سهم ساخت داخل در کل این طرح توسعه ۷۱ درصد و سهم نیروهای خارجی ۲۹ درصد اعلام شده است. شرکت مهندسی و توسعه‌ی نفت برای آبگیری تالاب هورالعظیم با مشاوره در این خصوص و استقرار گشت کنترل در منطقه، این تالاب را احیا کرده‌اند.

در فاز دوم توسعه‌ی میدان یادآوران باید ۱۰۵ حلقه چاه حفر شود. ضمن اینکه در این فاز خطوط لوله و ۲ ردیف بهره‌برداری نفت هم به کارخانه‌ی فرآورش اضافه می‌شود تا تولید ۱۸۰ هزار بشکه‌ای محقق شود.

بر اساس برنامه‌ریزی، باید در فاز نخست طرح توسعه‌ی میدان نفتی یادآوران تولید به سقف ۸۵ هزار بشکه در روز برسد. در فاز دومین طرح تولید ۱۸۰ هزار و در فاز سوم رسیدن به سقف تولید ۳۰۰ هزار بشکه نفت در روز برنامه‌ریزی شده است. طبق آخرین مطالعات و نتایج حاصل از آزمایش چاه‌های توصیفی و مدل‌های دینامیک

میلیارد دلار میعانات گازی فراهم خواهد شد.

نشست هم‌اندیشی مدیران ارشد؛ محلی برای تبادل افکار و بررسی مسائل شرکت ملی نفت ایران

نشست هم‌اندیشی مدیران ارشد شرکت ملی نفت ایران که با هدف گفتگویی صمیمی بین مدیران و ارائه‌ی نظرات و پیشنهادها به همت روابط عمومی شرکت ملی نفت شکل گرفته بود، هفته‌ی اول مرداد ماه برگزار شد.

در این نشست مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با تأکید بر ضرورت توجه به مسائل توسعه‌ای، بر اهمیت بررسی مسائل منابع انسانی و HSE در کمیته‌های ویژه تأکید کرد.

علی‌کارد در این نشست با اشاره به تحقق برنامه‌ی افزایش تولید نفت در پسابرجام، پیشبرد اهداف تولیدی میادین مشترک غرب کارون و تداوم فعالیت‌های توسعه‌ای در میدان مشترک پارس جنوبی، این دستاوردها را نتیجه‌ی تلاش بی‌وقفه‌ی کارکنان پرتلاش این شرکت دانست.

وی با اشاره به نقش‌آفرینی صنعت نفت در تحقق اهداف اقتصادی کشور به‌ویژه در دوران پسابرجام، تلاش کارکنانی که در شرایط سخت آب و هوایی مناطق عملیاتی برای صیانت از تولید نفت و گاز برداشت هرچه بیشتر از میادین مشترک تلاش می‌کنند را در مسیر مقدس تولید، توسعه و آبادانی این نظام دانست و بر حمایت از این سرمایه‌های ارزشمند تأکید کرد.

کارد در اشاره به ضرورت توجه به سرمایه‌های انسانی شرکت ملی نفت ایران، بر لزوم رفع مشکلات کارکنان تأکید کرد و بدین منظور خواستار تشکیل کمیته‌ای ویژه زیر نظر جعفر مدنی‌زادگان، مدیر منابع انسانی این شرکت شد.

وی خطاب به مدیران تأکید کرد که تزریق روحیه و ایجاد شور، نشاط و انگیزه

اتصالات و جوشکاری نهایی حداکثر تا آبان‌ماه ۹۵ در مدار بهره‌برداری و تولید قرار می‌گیرد.

با نصب این سکو، اولین محموله‌های تولید گاز ترش این بخش از میدان شیرین‌سازی و به شبکه‌ی سراسری گاز کشور عرضه خواهد شد. سکوی فاز-۲۰ پارس جنوبی نیز مطابق برنامه‌ریزی‌های انجام شده در دی‌ماه سال جاری راه‌اندازی می‌شود.

تأسیسات فراساحلی فازهای-۲۰ و ۲۱ که بخش عمده‌ی مراحل مهندسی، تأمین کالا و اجرای آن با توان بومی انجام شده شامل دو چهار پایه (جکت) و دو سکوی تولیدی است که در آن ۳۲ هزار تن سازه‌ی فلزی، ۸۴ هزار قطر اینچ جوشکاری لوله‌کشی، ۱۲۰۰ تن تجهیزات مکانیکی، ۱۸۰ کیلومتر کابل‌کشی و ۱۸۰۰ دستگاه تجهیزات ابزار دقیق و برقی به کار رفته است. با اجرای فازهای-۲۰ و ۲۱ پارس جنوبی که حجم تولید گاز ایران را به ۲ میلیارد فوت‌مکعب ارتقاء خواهد داد علاوه بر تحقق سالانه ۴ میلیارد دلار درآمدزایی برای کشور و جایگزینی روزانه‌ی ۵۰ میلیون لیتر فرآورده‌های نفتی با گاز طبیعی، بستری مناسب برای بهبود تراز تجاری ایران از طریق فروش سالانه ۱/۲

اجرای در صنعت نفت کشورمان است. سکوی فاز-۲۱ پارس جنوبی که در زمین صنعتی خرمشهر ساخته شده منابع هیدروکربنی این حوزه را از طریق ۱۱ حلقه چاه و خط لوله‌ای ۳۲ اینچی به طول بیش از ۱۰۰ کیلومتر که پیش از این توسط شرکت‌های ایرانی به اجرا درآمده برای تصفیه به پالایشگاه واقع در بخش خشکی منتقل خواهد کرد. پس از گشایش‌های انجام شده در عرصه‌ی بین‌المللی، شرکت نفت و گاز پارس در قالب یک برنامه‌ریزی منسجم در مشارکت با پیمانکار طرح با تسریع در سفارش‌گذاری برخی از اقلام و تجهیزات مورد نیاز این سکو، توانست با رعایت ملاحظات و استانداردهای کیفی، ساخت این سازه را در زمان‌بندی تعیین شده‌ی طرح‌های اولویت‌دار به‌انجام برساند.

طی بیش از یک‌سال گذشته تمامی فرآیندهای مربوط به تأمین کالا، ساخت و اجرای این سکوی تولیدی، راهبری و مدیریت شده به‌گونه‌ای که با ورود هر یک از تجهیزات طرح، عوامل انسانی و ماشین‌آلات مرتبط با نصب و ساخت آن در جهت پشتیبانی و سرعت بخشیدن به فرآیند اجرا به کار گرفته شده است. این سکو پس از انجام مراحل عملیاتی

برای کارکنان خود را به‌طور جدی در دستور کار قرار دهند. معاون وزیر نفت با اشاره به امضای یازده تفاهم‌نامه با شرکت‌های مطرح بین‌المللی در مدت اخیر، آن را ماحصل نگاهی دانست که در مسیر توجه به شرکت‌های خارجی جهت بررسی علاقه‌مندی آنها برای حضور در ایران شکل گرفت.

معاون وزیر نفت به الزاماتی از جمله مدیریت ریسک و ایفای مسئولیت‌های اجتماعی در طرح‌ها و پروژه‌های این شرکت اشاره کرد و ارتقاء امکانات در زمینه‌ی ایمنی، بهداشت و محیط زیست را نیز از جمله مباحث مهمی دانست که باید در قالب کمیته‌ای ویژه به‌طور مستمر پیگیری شوند؛ چراکه HSE در حکم بیمه‌ی صنعت نفت است.

کاردر با اشاره به تعریف مدل‌های مالی برای تأمین منابع در پارس جنوبی و غرب کارون و رفع نگرانی‌ها در این زمینه، بر تعریف مدل مالی مناسبی نیز برای سایر پروژه‌های شرکت ملی نفت ایران به‌خصوص پروژه‌های نگهداشت تولید تأکید کرد.

وی از اعمال اصلاحات در مدل جدید قراردادی صنعت نفت خبر داد و اعلام کرد پس از تصویب این مدل در دولت،

فراخوان شرکت‌های بین‌المللی اعلام می‌شود. به گفته‌ی وی باید فرآیند قانون‌گذاری در کشور رعایت و طی شود که به‌زودی مصوبه‌ای در این زمینه اعلام خواهد شد.

غلامرضا منوچهری، معاون مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران در امور توسعه و مهندسی نیز در این نشست از ضرورت جذب سرمایه‌های خارجی در صنعت نفت سخن گفت و با بیان اینکه قراردادهای جدید نفتی گامی مهم در مسیر جذب سرمایه است، این مدل قراردادی را مدل

ارتقاء یافته‌ی قراردادهای بیع متقابل دانست. وی با بیان اینکه مدل جدید قراردادی صنعت نفت از زبان برخی منتقدان به‌نحوی روایت می‌شود که با واقعیات این مدل قراردادی در تناقض است، خواهان ارائه‌ی نظرات کارشناسی بیشتر توسط صاحب‌نظران به‌منظور تنویر افکار عمومی در این زمینه شد.

محسن پاک‌نژاد، معاون مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران در امور تولید نیز در این هم‌اندیشی، افزایش ظرفیت تولید نفت ایران را دستاورد حماسی کارکنان این شرکت عنوان و اعلام کرد برای تداوم این دستاوردها، باید تعمیرات اساسی، رصد و رسیدگی به تأسیسات فرسوده و مواردی از این‌دست به‌طور مستمر در دستور کار قرار گیرد.

وی خواستار تعامل هرچه بیشتر شرکت‌ها با ساختار جدید شد و بیان کرد تمامی دستاوردها به تولید مناسب منتهی می‌شود و در این مسیر باید هم‌دلانه با توان هرچه بیشتر به‌پیش رفت.

در این نشست سایر مدیران ارشد شرکت ملی نفت، مدیران عامل شرکت‌های فرعی و رؤسای ستادی نظرات خود را بیان کردند و مسائل روز شرکت ملی نفت را بررسی نمودند. ■

افزایش سهم نفت در سبد مصرف انرژی جهان

برای اولین بار از ۱۹۹۹، در سال گذشته‌ی میلادی نفت و فرآورده‌های نفتی سهم ۹/۳۲ درصدی در سبد مصرفی انرژی جهان را از آن خود کرد. در سال گذشته تقاضا برای مواد نفتی ۱/۹ میلیون بشکه در روز افزایش یافت که با توجه به افت قیمت‌های نفت دور از انتظار نبود. در این میان سهم افزایش در تقاضا در بین کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (OECD) حدود ۵۱۰ هزار بشکه در روز بوده است. رشد تقاضا برای آمریکا و اروپا به ترتیب ۲۹۰ و ۲۰۰ هزار بشکه در روز بوده که به نوعی کاهش تقاضای ۱۶۰ هزار بشکه

در روز ژاپن را نیز جبران کرده است. تقاضا برای کشورهای غیرعضو OECD نیز با افزایش ۱/۴ میلیون بشکه‌ای یا ۲/۶ درصدی همراه بوده که در این میان چین ۷۷۰ هزار بشکه در روز افزایش تقاضا را تجربه کرده و هند نیز با ۳۳۰ هزار بشکه در روز افزایش تقاضا از سومین مصرف کننده‌ی بزرگ نفت جهان یعنی ژاپن پیشی گرفت. افزایش تقاضا برای فرآورده‌های نفتی به‌خصوص بنزین و سوخت جت با توجه به افت قیمت‌ها و افزایش قدرت خرید مصرف کنندگان کاملاً محرز بوده که در این میان سوخت دیزل که سهم چشم‌گیری

در فعالیت‌های صنعتی ایفا می‌کند رشد چندانی نداشت. با این وجود در ۲۰۱۵ برای دومین سال متوالی رشد تولید مواد نفتی از میزان تقاضا پیشی گرفت و ۲/۸ میلیون بشکه در روز یا ۳/۲ درصد افزایش نسبت به ۲۰۱۴ را تجربه کرد که بر اساس اعلام شرکت BP بیشترین رشد از ۲۰۰۴ را نشان می‌دهد. تولید مایعات نفتی نیز توسط کشورهای عضو OPEC با افزایش ۱/۶ میلیون بشکه‌ای در روز همراه بوده و به ۳۸/۲ میلیون بشکه در روز در ۲۰۱۵ رسید که در این میان ثبت رکوردهای جدید در تولید توسط عربستان و عراق نقش به‌سزایی در این افزایش داشته است. ■

افزایش تولید نفت خام اوپک در ماه می

بر اساس گزارش اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا (EIA) در مورد چشم‌انداز کوتاه‌مدت نفت، در حالی که همچنان به دلیل جنگ‌های داخلی و منازعات سیاسی، تولید نفت خام در نیجریه، عراق و لیبی ثبات ندارد و همواره با اختلالاتی روبرو است اوپک تولید نفت خام خود را از ۳۱/۸ بشکه در روز در آوریل به ۳۲/۰۵ میلیون بشکه در روز در ماه می افزایش داد. عربستان سعودی به‌عنوان بزرگ‌ترین تولید کننده‌ی این سازمان، تولید روزانه‌ی خود

را از ۱۰ میلیون بشکه در روز در آوریل به ۱۰/۳ میلیون بشکه در روز در ماه می افزایش داد. همچنین به‌دنبال رفع تحریم‌ها در ژانویه تولید نفت خام ایران از ۳/۵ میلیون بشکه در روز در آوریل به ۳/۶۱ میلیون بشکه در روز در ماه می افزایش یافت. از سوی دیگر تولید نفت خام کویت که به دلیل اعتصاب کارگران صنعت نفت این کشور به ۲/۲۷ میلیون بشکه در روز کاهش یافته بود نیز به ۲/۵ میلیون بشکه در روز طی ماه می افزایش پیدا کرد. این درحالی است که تولید نفت

خام کشورهای عراق، نیجریه و لیبی به ترتیب از ۱/۶۸، ۴/۴۵ و ۳۳۰ هزار بشکه در روز در ماه آوریل به ۴/۳۵ و ۱/۴۳ میلیون بشکه در روز و ۲۸۰ هزار بشکه در روز کاهش یافت. بر اساس پیش‌بینی این اداره بعد از اجلاس وزرای کشور های عضو اوپک، حفظ سهم بازار مهم‌ترین استراتژی این اعضا خواهد بود و پیش‌بینی شده تولید این سازمان در سال ۲۰۱۷ حدود ۳۳/۰۴ میلیون بشکه در روز باشد. ■

تنگناهای مالی پیش‌روی صادر کنندگان نفت در خاورمیانه

کشورهای صادر کننده‌ی نفت در خاورمیانه با توجه به کاهش قیمت‌های نفت و به‌منظور حفظ تراز مالی خود نیازمند اتخاذ تصمیمات سختی مثل کاهش هزینه‌ها، افزایش درآمد و کوچک‌سازی در ساختار بخش‌های مختلف اقتصاد خود هستند. کاهش قیمت‌های نفت

از سال ۲۰۱۴ و رسیدن آن به حدود ۵۰ دلار در سال جاری، سبب کسری بودجه‌ی فراوانی برای کشورهای صادر کننده‌ی نفت در خاورمیانه و شمال آفریقا شده؛ به‌طوری که بر اساس اعلام صندوق بین‌المللی پول (IMF) انتظار می‌رود کشورهای بحرین، کویت،

عمان، قطر، عربستان سعودی، امارات متحده‌ی عربی و الجزایر به‌صورت میانگین کسری ۱۳ درصدی نسبت به تولید ناخالص داخلی را تجربه کنند. این کشورها با توجه به بدهی‌های زیاد و وابستگی به منابع و صندوق ذخیره‌ی ارزی خود تأثیرات منفی شدیدی از افت

چنین تصمیماتی به منظور کاهش هزینه‌ها، IMF پیش‌بینی کرد که این کشورها تا سال ۲۰۲۱ همچنان با کسری ۷ درصدی در تولید ناخالص داخلی مواجه خواهند بود که مجموع این کسری بودجه‌ها به صورت تجمعی و در فاصله‌ی سال‌های ۲۰۲۱-۲۰۱۶ حدود ۹۰۰ میلیارد دلار خواهد شد. ■

کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس و الجزایر تغییراتی را در ساختار پرداخت یارانه در بخش‌های نفت، آب و برق خود آغاز کرده‌اند و از سرمایه‌گذاری‌های خود در بخش‌های عمومی کاسته‌اند و در عین حال در پرداخت دستمزدهای زیاد صرفه‌جویی‌هایی اعمال نموده‌اند. با این حال و با وجود اتخاذ

قیمت‌های نفت متحمل شدند. بر اساس اعلام صندوق بین‌المللی پول با توجه به پیش‌بینی کاهش قیمت‌های نفت در بلندمدت، اکنون زمان اتخاذ تصمیمات دشوار برای کاهش هزینه‌های عمومی، افزایش درآمدها و ایجاد تغییرات ساختاری به منظور حمایت از رشد بلندمدت برای این کشورهاست. در این راستا

مبادله‌ی اطلاعات ذخیره‌سازی استراتژیک نفت چین با آمریکا

متعهد شد که در گسترش حوزه‌ی شیل گاز چین همکاری نماید. گفتنی است بر اساس برآورد آرگوس، ظرفیت عملیاتی ذخیره‌سازی استراتژیک مواد نفتی چین حدود ۲۴۲ میلیون بشکه است. در حالی که ظرفیت کل ذخایر اعم از استراتژیک و تجاری حدود ۸۰۰ میلیون بشکه برآورد می‌شود؛ چراکه اعلام ظرفیت ذخایر تجاری و تغییرات مقدار آن در چین همچنان محرمانه است و دولت این کشور آن را در اختیار کسی قرار نمی‌دهد. ■

به منظور شفاف‌سازی تبادل منظم اطلاعات طی اجلاس اقتصادی وزرا در روزهای ۶ و ۷ ژوئن در پکن، چین را در این مورد تحت فشار قرار داد. آمریکا اعلام کرده که تبادل این اطلاعات برای ثبات و آرامش بازار جهانی انرژی بسیار مهم است. بر اساس نتایج این جلسه، اداره‌ی ملی انرژی چین قصد دارد از طریق تبادل اطلاعات مربوط به ذخایر استراتژیک مواد نفتی خود با گروه انرژی آمریکا، همکاری‌های خود را گسترش دهد. آمریکا نیز در این اجلاس

چین ملزم شد به منظور همراهی با ایالات متحده‌ی آمریکا و در راستای تهیه‌ی گزارش‌های شفاف و معتبرتر درباره‌ی انرژی و اقتصاد، نسبت به تبادل اطلاعات دوره‌ای و منظم در مورد ذخایر استراتژیک مواد نفتی خود اقدامات لازم را به عمل آورد. این تعهد سبب کاهش تلاش و درخواست دولت چین در عدم انتشار و ارائه‌ی آمار و این اطلاعات است که تا کنون آنها را محرمانه می‌دانست و از انتشار اطلاعات مربوط به آن جلوگیری می‌کرد. واشنگتن

افزایش تولید نفت لوک اوایل در سال ۲۰۱۷

۲۰۱۷ حفاری‌های خود را در این منطقه افزایش دهد. در سپتامبر نیز برنامه‌ی لوک اوایل آنست که میدان Vladimir Filano-vsky در دریای خزر را به مدار تولید اضافه کند تا تولید نفت منطقه در سال ۲۰۱۷ را به ۱۲۰ هزار بشکه در روز برساند. به علاوه در سال‌های آتی این شرکت انتظار دارد که با بهره‌برداری از میدان Imilorskom در Khanty-Mansi تولید نفت منطقه را افزایش دهد. ■

بخشی از منابع مالی به سمت توسعه‌ی میداین جدید، لوک اوایل سرمایه‌گذاری در حوزه‌های قدیمی در سبیری غربی را لغو کرده است. در سه ماهه‌ی نخست سال جاری تولید نفت لوک اوایل با ۲/۴ درصد کاهش نسبت به سال قبل به ۲۰/۶۵ میلیون تن رسید که البته با در نظر گرفتن کاهش تولید در سبیری غربی افت تولید شدیدتر و تا ۷/۴ درصد به رقم ۱۰/۴۳ میلیون تن می‌رسد. این شرکت قصد دارد در سال

بنابر اعلام شرکت نفتی روسیه؛ لوک اوایل، پس از کاهش اندک تولید نفت آن در سال ۲۰۱۶، لوک اوایل در نظر دارد تولید نفت خام خود در سال ۲۰۱۷ را به سطح تولید ۲۰۱۵ برساند. در سال ۲۰۱۵ تولید نفت این شرکت ۸۵/۶ میلیون تن (۱/۷ میلیون بشکه در روز) بوده است. رکود امسال تولید نفت این شرکت ناشی از افت تولید در میداین نفتی با عمر زیاد در منطقه‌ی سبیری غربی بوده است. در سال جاری به علت هدایت

کاهش حمل و نقل ریلی نفت خام آمریکا در سال ۲۰۱۶

۲۰۱۳ بیش از ۳۰ درصد کاهش یافته در حالی که میزان حمل و جابجایی اتانول

نفت این کشور در سه ماهه‌ی اول ۲۰۱۶ در مقایسه با میانگین سال‌های ۲۰۱۵-

بر اساس داده‌های اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا (EIA) فعالیت حمل و نقل ریلی

و سوخت بیودیزل طی این دوره ثابت باقی مانده است. در فاصله‌ی سال‌های ۲۰۱۳-۲۰۱۵ میانگین حمل و نقل ریلی نفت خام ۲۳/۸ میلیون بشکه در ماه بوده که در سه ماهه‌ی نخست سال ۲۰۱۶ مقدار آن به ۱۶/۳ میلیون بشکه در ماه گزارش شده است. در این دوره‌ی سه ساله میانگین حمل بیودیزل کمتر از ۶۳۰ هزار بشکه در ماه بوده که در مقایسه با سه ماهه‌ی نخست ۲۰۱۶ این میزان ۶۴۰ هزار بشکه در ماه گزارش شده است. حمل اتانول نیز از ۱۷/۷ میلیون بشکه در ماه در سال‌های ۲۰۱۳-۲۰۱۵ بیشتر شده و در سه ماهه‌ی نخست سال ۲۰۱۶ به

۱۷/۹ میلیون بشکه در ماه رسیده است. در دهه‌ی اخیر و در زمانی که رشد تولید نفت در داخل نسبت به ظرفیت خطوط لوله‌ی انتقال افزایش یافت حمل نفت خام از طریق ریل برای صنعت نفت آن کشور بسیار حیاتی به نظر رسید. در سال ۲۰۱۴ بیش از یک میلیون بشکه در روز از طریق خطوط ریلی جابجا شده که می‌توان این سال را به‌عنوان پرتراکم‌ترین سال جهت حمل ریلی نفت خام به حساب آورد. بیشترین مقدار نفت خامی که از طریق خطوط ریلی جابجا می‌شود مربوط به بخش مرکزی قاره‌ی آمریکاست و ساحل شرقی آمریکا

نیز بیشترین دریافت کننده‌ی نفت خام از این طریق است. از دیدگاه پالایشگران، واردات نفت به ساحل شرقی با صرفه‌تر است. در سال ۲۰۱۵ میانگین حق مرغوبیت نفت خام برنت رقمی معادل ۵/۲۵ دلار در هر بشکه بود و همین امر موجب شد از نظر پالایشگران هزینه‌ی حمل و انتقال ریلی نفت خام حوضه‌ی Bakken به سواحل شرقی آمریکا در مقایسه با آن (که در برخی مسیرها تا ۱۰/۸۵ دلار برای هر بشکه نیز بود) اقتصادی نباشد و همین مطلب بازار حمل و نقل ریلی نفت را با رکود مواجه نمود. ■

پیش‌بینی افزایش تقاضای نفت در سال ۲۰۱۷

آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) در آخرین گزارش ماهیانه‌ی خود رشد تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۷ را معادل ۱/۳ میلیون بشکه در روز پیش‌بینی کرد و در بازنگری‌های انجام شده مقدار آن برای سال جاری نیز ۱/۲ میلیون بشکه در نظر گرفته است. IEA با بیان اینکه پیش‌بینی می‌شود که رشد تولید نفت اوپک در سال آینده از اعتدال بیشتری برخوردار خواهد

بود نرخ رشد میزان ذخیره‌سازی‌های جهانی نفت را در سه ماهه‌ی نخست سال ۲۰۱۷ بیشتر از سه ماهه‌ی دوم آن اعلام کرد. بر اساس این گزارش بیشترین میزان افزایش تقاضای نفت در سال جاری و سال آینده از سوی کشورهای غیر OECD خواهد بود. آخرین برآورد این سازمان حاکی از آنست که مجموع تقاضای جهانی نفت در سه ماهه‌ی اول سال جاری با ۱/۶ میلیون بشکه

در روز افزایش نسبت به سال قبل به ۹۲/۵ میلیون بشکه در روز بالغ گردد. همچنین در این گزارش تولید جهانی نفت در ماه می سال جاری با ۵۹۰ هزار بشکه در روز کاهش نسبت به سال قبل برابر ۹۵/۴ میلیون بشکه در روز اعلام شده است. این نخستین کاهش مهم و قابل توجه از آغاز سال ۲۰۱۳ تا ماه می است. ■

کاهش صادرات نفت خام عراق در ماه می

وزارت نفت عراق عنوان کرد که صادرات نفت خام این کشور در ماه می از پایانه‌ی جنوبی ۳/۲ میلیون بشکه در روز بوده که کمتر از ۳/۳۶ میلیون بشکه در روز در ماه آوریل است. بر اساس داده‌های رسمی وزارت نفت عراق در طول ماه گذشته عراق ۹۹/۲ میلیون بشکه صادرات نفت داشته که کمتر از ۱۰۰/۹ میلیون بشکه صادراتی در ماه آوریل است. داده‌های آرگوس صادرات نفت عراق را در ماه می معادل ۹۹/۵ میلیون

بشکه نشان می‌دهد که کمی نسبت به رقم اعلامی دولت بیشتر است. بر اساس داده‌های آرگوس صادرات نفت سنگین بصره در این ماه معادل ۸۳۰ هزار بشکه در روز و صادرات نفت سبک بصره ۲/۳۸ میلیون بشکه در روز بوده که با ارقام ۶۴۵ هزار بشکه در روز برای نفت سنگین و ۲/۴۴ میلیون بشکه در روز برای نفت سبک قابل مقایسه است. صادرات نفت سنگین بصره در ماه می به بیشترین مقدار از نوامبر گذشته تا کنون

رسیده که از آن مقدار ۲۵۰ هزار بشکه در روز به ایالات متحده صادر شده و بیشترین مقدار از زمان جداسازی آن با سبک بصره در سال قبل است. نفت سنگین بصره ممکن است جایگزین نفت وارداتی آمریکا از ونزوئلا و مکزیک در بازار خلیج مکزیک گردد. صادرات این نفت خام به کره‌ی جنوبی نیز در ماه می ۲۲۰ هزار بشکه در روز بوده که بیشترین مقدار از سپتامبر سال گذشته محسوب می‌شود. با این وجود صادرات نفت

سبک بصره به کمترین سطح خود از اکتبر سال گذشته رسیده است. درآمد نفتی بغداد در ماه می به ۳/۷۵ میلیارد دلار افزایش یافت که این رقم در ماه آوریل ۳/۳۴ میلیارد دلار بوده و دلیل آن

نیز افزایش میانگین قیمت نفت صادراتی آن از ۳۳/۲۶ دلار برای هر بشکه در ماه آوریل به ۳۷/۷۸ دلار برای هر بشکه در ماه می بوده است. بر اساس برنامه‌ی اولیه قرار است صادرات نفت عراق از

پایانه‌های جنوبی این کشور در ماه ژوئن نسبت به ماه می، کمتر و در حدود ۳ میلیون بشکه در روز باشد. ■

احتمال بازگشت عربستان به عنوان تولیدکننده‌ی شناور در اوپک

بر اساس اعلام وزیر نفت عربستان سعودی این کشور در نظر دارد بار دیگر همزمان با ثبوت قیمت‌ها در آینده، نقش تعدیل‌گر نوسان قیمت در بازار نفت را بر عهده بگیرد. عربستان سعودی انتظار دارد با بهبود شرایط بازار، عرضه و تقاضای نفت‌خام نیز به تعادل برسد. این کشور از نوامبر سال ۲۰۱۴ میلادی نقش تعدیل‌کنندگی خود را با حمایت از استراتژی دفاع از سهم بازار به جای دفاع از قیمت‌ها در رقابت با افزایش تولید کشورهای غیرعضو اوپک به‌ویژه نفت شیل آمریکا از دست داد. عربستان

سعودی در نظر دارد تا سال ۲۰۳۰ میلادی از محل منابع تجدیدپذیر ۹/۵ گیگا وات برق جهت تزریق به شبکه‌ی برق خود تولید کند که در این راستا تا سال ۲۰۲۰ مقداری بالغ بر ۳/۵ گیگا وات از این محل تولید خواهد نمود. خلیل الفلیح وزیر نفت این کشور از شرکت‌های آمریکایی جهت افزایش سرمایه‌گذاری‌های خود در عربستان سعودی به‌خصوص در بخش صنعت پتروشیمی دعوت به عمل آورد. وی همچنین اظهار کرد که قیمت‌های رقابتی در برق، نفت، گاز و خوراک پتروشیمی می‌تواند

موجب توسعه‌ی صنایع پتروشیمیایی گردد. در این شرایط با مهیا بودن محیط سرمایه‌گذاری می‌توان در صنایع پر تحرکی مثل خودرو و صنایع مربوط به انرژی‌های تجدیدپذیر نظیر توربین‌های بادی وارد شد. عربستان سعودی در قالب برنامه‌ی چشم‌انداز ۲۰۳۰ خود قصد دارد به‌نحو چشمگیری از وابستگی خود به درآمدهای نفتی بکاهد و پایه‌های صنعتی خود را در صنایعی مثل پالایش نفت، پتروشیمی و آلومینیوم تقویت کند. ■

برنامه‌ی چین جهت افزایش ظرفیت فن آوری‌های داخلی تولید انرژی

چین به دنبال افزایش ظرفیت فن آوری تولید انرژی در داخل کشور خود طی دهه‌ی آینده است. این اقدام در جهت مقابله با آلاینده‌های کربنی، استفاده از انرژی پاک و کاهش عملیات اکتشاف نفت و گاز در مناطق فلات قاره این کشور است. طی هفته‌ی جاری سه وزارتخانه‌ی این کشور از جمله کمیسیون اصلاحات و توسعه‌ی ملی (NDRC) پیشنهاد افزایش استقلال و خودکفایی انرژی چین تا

سال ۲۰۲۵ میلادی را مطرح کردند. بر پایه‌ی این گزارش چین در نظر دارد با کاهش وابستگی به زغال‌سنگ، تا سال ۲۰۲۰ ظرفیت تولید انرژی خود توسط نیروگاه‌های هسته‌ای را از ۲۱ گیگا وات کنونی به ۵۰ گیگا وات افزایش دهد. خاطرنشان می‌سازد در حال حاضر برخی شرکت‌های چینی در پروژه‌های ساخت و تولید نیروگاه‌های هسته‌ای مربوط به تعدادی از کشورهای اروپایی که بر پایه‌ی

فن آوری آلمان و آمریکا هستند مشارکت دارند. در این گزارش آمده که به دلیل ضعف طراحی داخلی فن آوری‌های هسته‌ای چین، این کشور جهت ساخت رآکتورهای جدید خود از فن آوری‌های دیگر کشورها استفاده می‌کند. در حال حاضر چین مقام نخست تولید انرژی باد در جهان را دارد و در سال گذشته ظرفیت تولید انرژی توربین‌های بادی نصب شده در این کشور به ۱۴۵ گیگا وات رسید. ■

افزایش واردات نفت هندوستان در ماه می

واردات نفت هندوستان در ماه می به ۴/۱۹ میلیون بشکه در روز رسید که این مقدار ۵/۱ درصد بیش از سال گذشته و کمتر از ۴/۳۹ میلیون بشکه در روز واردات آن در ماه آوریل است. واردات نفت این کشور

در سال مالی ۲۰۱۶-۲۰۱۵ منتهی به ۳۱ مارس نیز به ۴/۰۵ میلیون بشکه در روز رسید که در مقایسه با سال گذشته ۶/۶ درصد بیشتر است. افزایش واردات نفت هند به دلیل افزایش علاقه جهت عرضه

به خارج و تأمین روند فزاینده‌ی مصارف داخلی و همچنین ذخیره‌سازی آن است. بر اساس گزارش اولیه‌ی وزارت نفت هند، صادرات روزانه‌ی سوخت دیزل در ماه گذشته ۳۴۶ هزار بشکه بود که ۳/۹

درصد کمتر از سال گذشته و قابل مقایسه با ۵۲۷ هزار بشکه در روز در ماه آوریل است. در مقابل مصرف داخلی در ماه می با ۸ درصد افزایش به ۱/۶۷ میلیون بشکه در روز رسید. صادرات سوخت دیزل نیز در سال مالی ۲۰۱۶-۲۰۱۵ نسبت به سال قبل ۵/۵ درصد کاهش یافته و به ۴۹۲۰۰۰ بشکه در روز رسید. در مقابل به دلیل فرا رسیدن تعطیلات، افزایش تقاضای فصلی

و حاشیه سود بیشتر، صادرات بنزین در ماه می با ۱۶/۴ درصد افزایش نسبت به سال گذشته به ۴۲۶ هزار بشکه در روز رسید که در مقایسه با رقم ۳۸۱ هزار بشکه در روز در ماه آوریل ۱۰/۶ درصد بیشتر است. تقاضا برای فرآورده در هندوستان در این ماه نسبت به ماه می سال قبل ۶/۷ درصد بیشتر بوده و از ۱۵/۵ به ۱۶/۶ میلیون تن افزایش یافت که مهم ترین عوامل

آن قیمت کم نفت و تقاضای بیشتر برای سوخت در بخش حمل و نقل است. انتظار می رود که واردات نفت خام هندوستان در سال ۲۰۱۷-۲۰۱۶ نیز افزایشی باشد؛ زیرا علاوه بر رشد مصرف، همچنان برنامه‌ی ذخیره سازی استراتژیک نفت نیز دنبال می شود. هندوستان بیش از ۸۰ درصد نفت مورد نیاز خود را از خارج وارد می کند. ■

رقابت روسیه و عربستان سعودی در بازار چین

آمار و اطلاعات منتشره توسط اداره‌ی گمرک چین نشان می دهد که در ماه می روسیه در صدور نفت به چین از عربستان پیشی گرفته است. در حقیقت برای سومین ماه متوالی است که روسیه به عنوان بزرگ ترین تولید کننده‌ی نفت در جهان، عربستان سعودی به عنوان بزرگ ترین صادر کننده نفت در جهان را از نظر تأمین نفت خام خوراک مراکز پالایشی چین پشت سر گذاشت. صادرات روسیه به چین به عنوان کشور بزرگ مصرف کننده‌ی نفت جهان رکورد جدیدی را به ثبت رسانده که این امر

نیز ناشی از تقاضای فراوان پالایشگران مستقل یا همان Teakettle است. در ماه گذشته چین روزانه حجمی بالغ بر ۱/۲۴ میلیون بشکه نفت خام از روسیه وارد کرده که ۳۳/۷ درصد از میزان مشابه آن در سال گذشته بیشتر است و رکورد سابق خود در ماه آوریل (معادل ۱/۱۷ میلیون بشکه در روز) را نیز پشت سر گذاشت. در پنج ماهه‌ی نخست سال ۲۰۱۶ واردات نفت چین از روسیه نیز ۴۱/۸ درصد بیش از یک سال گذشته و در سطح ۱/۰۶ میلیون بشکه در روز بوده؛ در حالی که واردات از عربستان سعودی

۱/۰۵ میلیون بشکه در روز است. در ماه گذشته واردات چین از عربستان سعودی نسبت به سال گذشته بیش از ۳۳/۶ درصد بوده و به ۹۶۱ هزار بشکه در روز رسید. اما همین مقدار نیز از رقم یک میلیون بشکه در روز واردات چین از آن کشور در ماه آوریل کمتر است. در ماه گذشته مجموع واردات نفت خام چین نسبت سال گذشته ۳۹ درصد بیشتر شده و به ۷/۵۹ میلیون بشکه در روز رسیده که بیشترین افزایش را در بیش از شش سال گذشته داشته است. ■

مباحث انرژی در توافق نامه‌ی تجارت آزاد بین آمریکا و اتحادیه اروپا

بر اساس اعلام Hiddo Houben مذاکره کننده‌ی تجاری اتحادیه اروپا، این اتحادیه در آینده‌ای نزدیک پیشنهادهای کتبی خود در زمینه‌ی تجارت انرژی و سرمایه گذاری در حوزه‌ی اقیانوس آرام (Transatlantic Trade and Partnership) یا TTIP را در فصلی جداگانه به ایالات متحده‌ی آمریکا ارائه خواهد کرد. وی اذعان کرد که برای اتحادیه‌ی اروپا کسب اطمینان قانونی جهت واردات نفت و گاز از ایالات متحده‌ی آمریکا و امنیت عرضه بسیار با اهمیت است و TTIP نیازمند

تضمین آزادسازی تجارت و سرمایه گذاری در زمینه‌ی انرژی بین طرفین و رفع موانع تجاری فی مابین است و باید مواردی نظیر حق ترانزیت و دسترسی به خطوط لوله بر مبنای اصول مشخصی معین گردد. در این پیشنهاد اتحادیه‌ی اروپا به دنبال ایجاد تعهدات گوناگون برای ایالات متحده‌ی آمریکا در راستای متنوع سازی منابع عرضه‌ی انرژی است. یکی از محدودیت‌ها منع صادرات گاز طبیعی از ایالات متحده‌ی آمریکا به کشورهای است که روابط تجاری آزاد با این کشور

ندارند. در حال حاضر قانون گذاران آمریکایی به دلیل محدودیت‌هایی که TTIP ایجاد خواهد کرد به شدت با کاهش قدرت آنها مخالفت می کنند. این در حالی است که کمیته‌ی انرژی اروپا با اذعان به اینکه انرژی کالای ساده‌ای نیست و می تواند به عنوان حربه‌ای سیاسی سبب ایجاد سلطه بر کشورها گردد. ارائه‌ی آن در قالب فصلی مجزا در روابط تجاری آزاد با ایالات متحده‌ی آمریکا الزامی می داند. ■

IMF؛ افزایش نقش ایران به عنوان ترانزیت انرژی منطقه

تحریم‌های هسته‌ای جانی دوباره خواهد گرفت. به نظر Lipton بسته‌ی اصلاحی اقتصاد ایران باید شامل حذف موانع رقابت و سرمایه‌گذاری خارجی و کاهش انحصار به خصوص در بخش بانکی و شرکت‌های خصوصی باشد. البته اگرچه فرآیند آزادسازی اقتصادی، نرخ‌های بهره‌ی مقرر شده را تهدید خواهد کرد اما دولت ایران بسیار امیدوار است که بتواند مزایای ناشی از این اصلاحات را به نمایش بگذارد. ■

کشورهای غربی به طرح پرسشی خواهند پرداخت که ترجیح آنها برای انتقال منابع نفت و گاز دریای خزر از طریق روسیه به اروپا یا از طریق ایران باشد. به نظر وی از آنجا که ایران به دنبال توسعه‌ی منابع نفت و گاز خود است امکان دارد که غرب نیز درصدد تمرکز بر این هدف باشد. از نظر معاون صندوق بین‌المللی پول، این مرکز از اصلاحات عمیق اقتصادی ایران دفاع می‌کند؛ به طوری که اقتصاد کشورمان با برطرف شدن

طبق نظر معاون اول صندوق بین‌المللی پول Lipton، ایران می‌تواند به عنوان مسیر ترانزیت برای منابع نفت و گاز طبیعی تولیدی از دریای خزر باشد. وی که در دوران ریاست جمهوری بیل کلینتون مدیر ارشد خزانه‌داری آمریکا بوده اظهار داشت: اگر بر اساس سناریوی محتمل ایران بتواند با غرب مصالحه کند به نظر می‌رسد که روابط انرژی نزدیک‌تری با همسایگان شمالی خود یعنی آذربایجان و ترکمنستان داشته باشد. در چنین شرایطی

انعقاد قرارداد جدید برای توسعه‌ی میدان al-Shaheen قطر

فروش و صادرات نفت خام از این میدان را به عنوان بخشی از توسعه و توافقات مالی آن از ژوئیه ۲۰۱۷ صادر کرد و تمامی این مراحل نیز زیر نظر شرکت Maersk انجام می‌شود. همچنین شرکت نفت قطر انتظار دارد انعقاد این قرارداد، بیش از پیش به حفظ نفت خام آن در بازار تک‌محموله کمک کند. ■

جایگزین آن می‌شود و شرکت دولتی قطر مثل گذشته سهم ۷۰ درصدی خود در شرکت جدید را حفظ خواهد کرد. از طرفی شرکت نفت قطر جهت حداکثر کردن درآمد خود از بزرگ‌ترین میدان نفتی این کشور، قرارداد مشارکت در تولید را جایگزین سرمایه‌گذاری مشترک کرد. این شرکت برای یک دوره ۲۵ ساله مجوز توسعه، عملیات، تولید،

شرکت نفت توتال سهم ۳۰ درصدی خود در سرمایه‌گذاری مشترک با قطر برای تولید ۳۰۰ هزار بشکه در روز نفت از میدان al-Shaheen در منطقه‌ی فراساحلی آن کشور را به شرکت علاقمند دیگری واگذار کرد؛ به طوری که شرکت دانمارکی Maersk پس از انقضای قرارداد شرکت توتال در ۱۳ ژوئیه ۲۰۱۷ طی یک قرارداد مشارکت در تولید (PSA)

عربستان به دنبال استحصال مستقیم مواد پتروشیمی از نفت خام

انسانی مورد نیاز و سایر موارد بررسی خواهد شد. از آنجا که در برنامه‌ی اصلاحات اقتصادی عربستان در ماه جاری (که به آن اشاره شد) اشتغال نیز یکی از مهم‌ترین مباحث است انتظار می‌رود که این پروژه به طور مستقیم یا غیرمستقیم حدود ۱۰۰ هزار فرصت شغلی را ایجاد خواهد کرد و به همین دلیل است که هزینه‌ی احداث چنین پروژه‌ای با این ابعاد تا حدود ۳۰ میلیارد دلار برآورد شده است. ■

پالایش نفت منافع دیگری از جمله کاهش هزینه‌ها نیز دارد؛ چرا که این روش نیازمند هزینه‌ی سوخت کمتری است و عربستان که نیاز به واردات گاز دارد نیز می‌تواند با به کارگیری نفت خام مستقیماً محصولات اولیه‌ی پتروشیمی تولید و صادر کند. در همین خصوص یکی از مدیران شرکت ساییک بیان می‌کند که مراحل مطالعاتی پروژه از دیدگاه‌های مختلف از جمله ظرفیت، اندازه‌ی کلی مجتمع و نیروی

شرکت آرامکوی عربستان و شرکت صنایع پایه‌ی این کشور؛ ساییک (SABIC) در نظر دارند مراحل مطالعاتی اولین پروژه‌ی مشترک خود را در خصوص تولید مستقیم مواد پتروشیمی از نفت یا Oil-To-Chemicals (OTC) به مرحله‌ی اجرا بگذارند. پروژه‌ای که ریاض تصمیم دارد بر مبنای آن وابستگی خود را به درآمدهای نفتی کاهش دهد. البته این پروژه از نگاه دست‌اندرکاران آن در مقایسه با روش‌های مرسوم و سنتی

تمایل عربستان به افزایش سرمایه گذاری در چین

خالد الفلیح وزیر انرژی عربستان سعودی جمعه‌ی گذشته اعلام کرد که کشورش در نظر دارد سرمایه گذاری خود در صنعت انرژی چین را افزایش دهد و مشارکت خود را با این کشور در بخش انرژی به بالاترین سطح برساند. این اظهارات در طول برگزاری نشست گروه ۲۰ در پکن و پس از دیدار و گفتگو با معاون اول نخست وزیر چین اعلام شد. وی اظهار کرد که عربستان سعودی امیدوار است بتواند با تمامی استان‌های چین سرمایه گذاری همکاری مشترک داشته باشد و روابط دوجانبه‌ی خود با این کشور را در

بخش انرژی و تولیدات هیدروکربنی (از جمله محصولات پتروشیمی) توسعه دهد. شایان ذکر است که این سرمایه گذاری‌ها در پروژه‌های جدید با همکاری صندوق ذخیره‌ی ارزی چین اجرائی خواهد شد. زمینه‌های مشترک مورد علاقه‌ی طرفین جهت همکاری عبارتند از: ذخیره‌سازی نفت خام، استخراج معدن، انرژی‌های تجدیدپذیر و توسعه‌ی صنعتی. همزمان با رفع تحریم‌های غرب علیه کشورمان و بازگشت نفت ایران به بازارهای جهانی، رقابت جهت گرفتن سهم بازار آسیا (به‌ویژه بازار چین

که دومین مصرف کننده‌ی بزرگ نفت خام در دنیاست) بین ایران و عربستان سعودی افزایش یافت. شرکت نفتی Aramco و شرکت پتروشیمی Sabic پروژه‌های جدید را در قالب سرمایه گذاری مشترک در چین در دست توسعه دارند. در این راستا در ماه ژانویه شرکت آرامکو اعلام کرد که جهت سرمایه گذاری در پالایشگاه‌های چین در حال رایزنی با طرف‌های چینی است. شرکت Sabic نیز در ماه می اعلام کرده بود که جهت ساخت یک کارخانه پتروشیمیایی در چین به توافقی دست یافته است. ■

شرکت‌های نفتی هندوستان به دنبال خرید سهام روسنت

وزیر نفت هندوستان اعلام کرد که شرکت‌های نفتی دولتی این کشور در حال ارزیابی شرایط خرید سهام شرکت دولتی روسنت روسیه هستند. وی از ارائه‌ی جزئیات بیشتر در این زمینه خودداری نمود. شرکت دولتی نفت روسنت برای فروش ۱۹/۵ درصد سهام خود برنامه‌ریزی کرده بود اما کرملین آن را کاهش داده و احتمال دارد این سهام را بین شرکت‌های چینی و هندی تقسیم نماید که البته هیچ اولیوی برای سرمایه گذاران قائل نشده

است. در این میان شرکت دولتی چین؛ (CNPC) نیز مجدانه به دنبال خرید سهام روسنت و حتی داشتن کنترل بیشتری از آنچه که دولت روسیه تمایل دارد بر این شرکت است. مسکو نیز درصدد یافتن سرمایه گذاری استراتژیک است که حاضر باشد با داشتن سهام کمتر، مبلغ بیشتری پرداخت کند که البته این امر نوسانات قیمتی بیشتری در مقابل اعمال تحریم‌های آمریکا و اتحادیه اروپا ایجاد می‌کند. شرکت‌های هندی دامنه‌ی حضور خود در روسیه را

گسترش می‌دهند؛ به‌طوری که ONGC که بزرگ‌ترین شرکت بالادستی هند است ۱۵ درصد سهام میدان Vankorneft روسنت را خریداری کرده و مصمم است ۱۱ درصد دیگر این سهام را نیز خریداری کند. همچنین شرکت‌های نفتی Oil India، IOC، Bharat هند نیز توافق کرده‌اند در این ماه ۲۳/۹ درصد از سهام این میدان را خریداری کرده و ۲۹/۹ درصد میدان TYNGD را نیز مالک شوند. ■

سرمایه گذاری ۸۰ میلیارد دلاری چین در نیجریه

نیجریه چندین توافق‌نامه در زمینه‌ی احداث تأسیسات نفت و گاز به ارزش ۸۰ میلیارد دلار با شرکت‌های چینی به امضاء رساند. شرکت دولتی نفت نیجریه (NNPC) ضمن اعلام این مطلب افزود: نیجریه به‌عنوان یکی از کشورهای عضو اوپک و بزرگ‌ترین تولیدکننده‌ی نفت آفریقا، حدود ۷۰ درصد درآمدهای نفتی

خود را از محل فروش نفت به‌دست می‌آورد. اما با گذشت زمان، تأسیسات نفت و گاز این کشور نیاز به تعمیر و به‌روز رسانی دارند. بر اساس این گزارش چهار پالایشگاه نفتی این کشور به‌علت ضعف در عملیات تعمیر و نگهداری، ظرفیت کامل پالایشی خود نرسیده‌اند و در واقع ۸۰ درصد نیازهای این کشور

به انرژی از طریق واردات سوخت گران‌قیمت تأمین می‌شود. در ادامه‌ی این گزارش آمده که ناتوانی پالایشگاه‌های فرسوده‌ی نیجریه جهت پالایش نفت خام و حملات شورشیان به تأسیسات نفت و گاز این کشور باعث شده در چند هفته‌ی اخیر تولید نفت نیجریه به کمترین سطح طی ۳۰ سال اخیر برسد. در سفر هفته‌ی

گذشته امانوئل ایبه کاجیکو وزیر نفت نیجریه به پکن توافقاتی از جمله مسائلی نظیر توسعه و بازسازی پالایشگاه‌های

فرسوده، احداث خطوط لوله، نیروگاه برق و دیگر مسائل مربوط به انرژی در این کشور به عمل آمد. در هفته‌ی گذشته

تولید نفت نیجریه حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یافت و به یک میلیون و ۹۰۰ هزار بشکه در روز رسید. ■

افزایش صادرات نفت روسیه به چین

روسیه در نظر دارد در آینده‌ی نزدیک جهت رقابت با کشورهای خاورمیانه و حفظ سهم بازار خود در چین، عرضه‌ی تولید بلندمدت نفت شرکت روسنت را به روزانه بیش از ۸۰۰ هزار بشکه را برساند. رئیس‌جمهور روسیه در آخر هفته گذشته با مسئول شرکت Xi Jinping چین جهت افزایش همکاری‌های دو کشور در زمینه‌های مختلف صنعت و نیز افزایش

حجم مبادلات ملاقات نمود. این در حالی است که در سال گذشته و به دنبال وضعیت نامناسب اقتصاد جهانی حجم مبادلات آنها کاهش یافته بود. اما طی چند ماه اخیر روسیه به‌عنوان بزرگ‌ترین عرضه‌کننده‌ی نفت به چین بوده که بنا دارد عرضه‌ی نفت خام خود از طریق خط لوله به این کشور را نیز افزایش دهد. این در صورتی است که این تولیدکننده‌ی

نفت جایگاه عربستان را در چین از آن خود کرد و تلاش می‌کند سهم بازار خود در سایر مناطق (به‌ویژه چین و اروپا) را نیز افزایش دهد. شواهدی از تنظیم یک قرارداد بلندمدت نفت خام میان این شرکت روسی و شرکت‌های چینی وجود دارد که به حفظ سهم بازار این کشور در چین کمک می‌کند. ■

مشکل پالایشگران خارجی مستقر در بریتانیا با جدایی این کشور از اتحادیه اروپا

پالایشگاه‌های خارجی مستقر در بریتانیا در هفته‌ی جاری اعلام کردند که به دنبال همه‌پرسی در بریتانیا و جدایی آن از اتحادیه‌ی اروپا، آنها می‌توانند برنامه‌ی خود را با خروج از این اتحادیه تطبیق دهند و طی روزها و هفته‌های آینده در حال رایزنی با دولت‌های خود و اعضای اتحادیه‌ی اروپا در حدود اولویت‌بندی بخش‌ها و الحاق شدن به آنها هستند. این در حالی است که صنعت پالایش نفت‌خام در بریتانیا در حال حاضر از

نظر عرضه‌ی مواد نفتی در کشور بیش از همیشه اهمیت دارد. از طرفی نفت و فرآورده‌های آن از جمله کالاهایی هستند که در بازارهای بین‌المللی در سطح وسیعی مبادله می‌شوند و بنابراین سؤالاتی در خصوص چشم‌انداز عملیات و اجرای این برنامه وجود دارد که باید با دقت بیشتر به آنها توجه کرد. شایان ذکر است که در حال حاضر انجمن پالایشگران انگلستان (UKPIA) شش پالایشگاه فعال در این کشور دارد. گرچه در حال حاضر

این پالایشگران از عدم تأثیرپذیری صنعت خود در جدایی از اتحادیه اروپا سخن گفته‌اند اما به این نکته نیز اشاره دارند که اگر این جدایی موجب وضع حقوق و عوارض گمرکی بر تجارت نفت و فرآورده‌ی آنها شود می‌تواند بر حجم فعالیت آنها در رابطه با اعضای اتحادیه یا کشورهای خارج از آن نیز اثرگذار باشد. انگلستان پس از نروژ دومین تولیدکننده‌ی نفت در اروپا به‌شمار می‌رود. ■

همراهی مکزیک با آمریکا و کانادا در تعهد به عدم انتشار گاز متان

بر اساس اعلام کاخ سفید، مکزیک جهت کاهش انتشار گاز متان (حداقل ۴۰ درصد تا سال ۲۰۲۵) از منابع نفت و گاز تولیدی خود به آمریکا و کانادا خواهد پیوست. این تصمیم هم‌ترازی بی‌سابقه‌ای در بین کشورهای آمریکای شمالی در مبحث مربوط به اهداف انرژی و آب و هوا ایجاد خواهد کرد. در ماه

مارس سال جاری اوپاما و تراڈو نخست وزیر کانادا متعهد شدند به صورت مشترک قوانینی را جهت کاهش ۴۵-۴۰ درصدی انتشار گاز متان تا سال ۲۰۲۵ توسعه دهند. آمریکا همواره قوانینی را پیشنهاد کرده که به موجب آن شرکت‌های فعال در بخش نفت و گاز ملزم به محدودیت انتشار گاز متان از

تجهیزات قدیمی و جدید خود هستند. در سال گذشته آمریکا و کانادا و مکزیک به ترتیب به‌طور میانگین ۹/۴۳، ۳/۷ و ۲/۲۷ میلیون بشکه نفت خام در روز تولید کرده‌اند. کانادا همچنین در نظر دارد تا سال ۲۰۲۵ میلادی ۵۰ درصد تولید برق خود را از منابع غیرفسیلی تأمین کند که عمده‌ی این منابع شامل انرژی

اتمی و انرژی آبی است. در سال گذشته یک سوم تولید برق ایالات متحده آمریکا از محل انرژی اتمی و انرژی آبی و در کنار منابع بادی و خورشیدی خواهد

بود. انتظار می رود که این میزان تا سال ۲۰۲۵ به ۴۱ درصد نیز افزایش یابد. البته شرکت های فعال در بخش نفت و گاز در آمریکا با توجه به هزینه ها و ضوابطی

که به آنها تحمیل می شود همواره در برابر اعمال قوانین محدود کننده ی انتشار گاز متان از خود مقاومت نشان داده اند. ■

تصویب قانون لزوم افشای پرداخت های نفتی در آمریکا

کمیسیون ارز و اوراق بهادار (SEC) آمریکا طی هفته ی جاری تصویب کرد که شرکت های نفت و گاز فعال در این کشور باید رقم پرداختی به دولت های سراسر جهان را به این کمیسیون اظهار نمایند. این قانون شامل اظهار پرداختی ها برای فعالیت های تجاری عمومی است که شرکت های نفت و گاز برای ثبت گزارش های سالانه پرداخت می کنند و حتی پرداخت ها در خصوص موارد جزئی پروژه را نیز شامل می شود. این قانون جایگزین قانون دولت فدرال در سال ۲۰۱۳ خواهد شد. کنگره ی آمریکا در سال ۲۰۱۰ موضوع شفافیت پرداخت ها

را در قانون اصلاحات مالی Dodd-Frank به عنوان راهی برای مبارزه با فساد در کشورهای دارای منابع غنی به تصویب رساند اما مخالفان فعال در بخش صنعت و همچنین حقوق دانان مخالف این طرح، همواره اجرای این قانون را به تأخیر می انداختند. از طرفی به دلیل اینکه افشای اطلاعات مربوط به پروژه ها از ارزش اطلاعات ارائه شده می کاهد و رقبا نیز از این اطلاعات استفاده می کنند، شرکت های فعال در صنایع نفت و گاز از ابراز آن نگرانی داشتند. سابق بر این اطلاع از مبالغ زیاد اجاره ی پرداختی شرکت ها مسئله ای ناشناخته محسوب می شد. اما

اکنون این موضوع نیز می تواند بر مناقصه های رقبا در بخش های مختلف اثرگذار باشد. بر اساس نظر Stephen Comstock؛ رئیس انجمن نفت آمریکا، قانون جدید، شرکت های آمریکایی را وادار به افشای اطلاعات خصوصی می کند و رقبا از آن بهره مند می شوند. حال آنکه شرکت های خارجی فعال در این صنعت چنین محدودیتی ندارند. این قانون می تواند در پروژه های آتی برای تعداد محدودی از بازیگران بزرگ این صنعت مزیت هایی داشته باشد و به بخش اشتغال کشور نیز آسیبی اساسی وارد کند. ■

فروش بخش دیگری از سهام پالایشگاه شرکت Essar

شرکت هندی Essar که در صنایع مختلف نفت، فولاد و ... فعالیت می کند در جستجوی خریدار برای بخش دیگری از سهام پالایشگاه Vadinar با ظرفیت ۴۰۰ هزار بشکه در روز در غرب کشور (ایالت Gujarat) است تا بتواند بدهی های خود را بپردازد. با گذشت یک سال از اولین توافق که طی آن شرکت Essar به این نتیجه رسید که ۴۹ درصد از سهام این پالایشگاه را به شرکت دولتی روسنتف روسیه واگذار کند. این شرکت دوباره برای واگذاری ۲۵ درصد دیگر از سهام این پالایشگاه مذاکره با معامله گران و شرکت های نفتی علاقمند به خرید بخش دیگری از سهام این پالایشگاه را نیز آغاز

کرده است. بر اساس منابع موجود در صنعت نفت، شرکت های معتبر و علاقمند به خرید سهام پالایشگاه مذکور عبارتند از: شرکت نفت عربستان (آرامکو)، شرکت ملی نفت ایران یا یک شرکت ایرانی و شرکت های vitol، Trafigura و Mercuria. اقدام اخیر این شرکت در نتیجه ی فشارهایی بوده که توسط بانک های دولتی هند و دولت این کشور برای پرداخت بدهی های این شرکت اعمال شده است. از طرفی در حالی که روسنتف مشغول نهایی کردن معامله ی خرید بخش عمده ای از سهام این پالایشگاه است شرکت های نفتی دولتی هند مانند ONGC و IOC معاملات چند میلیارد دلاری خود را برای خرید میادین

روسیه با شرکت های روسی نهایی و قطعی کرده اند. تا کنون به طور مکرر و به دلیل اختلاف نظر بر سر ارزش گذاری، معامله ی فروش سهام این پالایشگاه به شرکت روسنتف به تعویق افتاده است. در ماه گذشته شرکت Essar در معامله ی دیگری اقدام به فروش ۵۰ درصد سهام خود به ارزش ۵ میلیون دلار در پالایشگاه مومباسا در کنیا با ظرفیت روزانه ۷۰ هزار بشکه کرد که از سال ۲۰۱۳ فروش آنرا اعلام کرده بود. شرکت Essar همچنین در نظر دارد نسبت به فروش پالایشگاه Stanlow خود با ظرفیت ۲۴۶ هزار بشکه در روز در انگلستان اقدام نماید. ■